

Старэйшы

ЛЕНІНСКАЯ тема і неадруйна ад яе тема партыі, рэвалюцыі, народаў...

Ціжкі нават пералічыць імёны паэтаў, якія бралі ўдзел у стварэнні беларускай паэтычнай Леніняны.

Гэтая сувязь пакаленняў, змацаваная традыцыямі абароны рэвалюцыйных заваў...

Удзячнасць С. Антонаў «Старэйшы», У. Нядаведзі «Сыны Кастрычніка», В. Польскі «Пад небам Афрыкі», А. Марціновіч «Намюрні».

На малючкім берэзе Заходняй Дзвіны трохпалкавы будынак быў губернатарскі палац.

«Тут недалёка Астроўна, — піша ён сабрам, — да граф Остэрман-Толстоў сямі са шматлікімі рускімі дэбярнінскімі вайсковымі часткамі».

Сам горад і Ленінкава хутка расцарапаў. Крытыкі драўлянай чарпачкай, парослы мохам, ён нагітаў на пісьменніна змрочна.

З першых дзён работы ў Віцебску пісьменнік сутынуўся з рознымі беззаконствамі, якія сабе пільваў у гэтым горадзе.

У музеі экспануецца партызанская зброя, прадметы быту і ваенны рытунал партызанскіх атрадаў, асабліва рэчы прапаганда і падпольшчыкаў.

Думі. На ўдзяленне творчых планаў не ставала часу, які не меў імянаў. Віцебск падзяў п'яніннай «імя неацятых твораў».

Пісьменнік вяртаўся ў Маскву да сям'і ў канцы верасня, і ў гэтым годзе ў яго прашуць і судыбою блаславілі вядзьмаць на родную пачынаць — пісаў ён.

Там жа ў Маскву прывезлі і партызанскія рэліквіі, якія былі з'яўляліся ў асяродку культуры на Клічэўшчыне.

Сам горад і Ленінкава хутка расцарапаў. Крытыкі драўлянай чарпачкай, парослы мохам, ён нагітаў на пісьменніна змрочна.

Сыны Кастрычніка

У кронах поўна ветру, а ў шуме — дробныя, які гамоняць вятла, як сестры і браты.

З самага пачатку паэмы чытач, асабліва малады, мае магчымасць прайнікнуць, заглябіцца ў душны свет Валодзі Ульянава, у тым астаўнівы, сярод якіх гадаваўся хлопчык Ульянаў.

Адзін з самых хваляючых вобразаў паэмы — вобраз вялікай рускай ракі Волгі, «Волгі Сцяпанавічы», як называе яе паэт.

Раздолье. Утопіцца воча там у пэўнай басрайнай красе, дэз Волга Сцяпанавічы з рогам на астраві, ірыт, інасе.

Вобраз магутнай Волгі, якая ўвабрала ў сябе болю і слёзы ўсяго народа, вельмі характэрны для рускай класічнай паэзіі, для рускай народнай песні.

Марконтэ ў рускай песні дзела над волгаў Волгі і лугоў.

Мая, дыяпробна зніжа жалезнай сяржай ланцугот.

Паэт засяроджвае ўвагу на тых разнастайных «складаемых», што «удзельнічалі» ў фармаванні характара юнака Ульянава.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Пад небом Афрыкі

У кронах поўна ветру, а ў шуме — дробныя, які гамоняць вятла, як сестры і браты.

З самага пачатку паэмы чытач, асабліва малады, мае магчымасць прайнікнуць, заглябіцца ў душны свет Валодзі Ульянава, у тым астаўнівы, сярод якіх гадаваўся хлопчык Ульянаў.

Адзін з самых хваляючых вобразаў паэмы — вобраз вялікай рускай ракі Волгі, «Волгі Сцяпанавічы», як называе яе паэт.

Раздолье. Утопіцца воча там у пэўнай басрайнай красе, дэз Волга Сцяпанавічы з рогам на астраві, ірыт, інасе.

Вобраз магутнай Волгі, якая ўвабрала ў сябе болю і слёзы ўсяго народа, вельмі характэрны для рускай класічнай паэзіі, для рускай народнай песні.

Марконтэ ў рускай песні дзела над волгаў Волгі і лугоў.

Мая, дыяпробна зніжа жалезнай сяржай ланцугот.

Паэт засяроджвае ўвагу на тых разнастайных «складаемых», што «удзельнічалі» ў фармаванні характара юнака Ульянава.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Пад небом Афрыкі

У кронах поўна ветру, а ў шуме — дробныя, які гамоняць вятла, як сестры і браты.

З самага пачатку паэмы чытач, асабліва малады, мае магчымасць прайнікнуць, заглябіцца ў душны свет Валодзі Ульянава, у тым астаўнівы, сярод якіх гадаваўся хлопчык Ульянаў.

Адзін з самых хваляючых вобразаў паэмы — вобраз вялікай рускай ракі Волгі, «Волгі Сцяпанавічы», як называе яе паэт.

Раздолье. Утопіцца воча там у пэўнай басрайнай красе, дэз Волга Сцяпанавічы з рогам на астраві, ірыт, інасе.

Вобраз магутнай Волгі, якая ўвабрала ў сябе болю і слёзы ўсяго народа, вельмі характэрны для рускай класічнай паэзіі, для рускай народнай песні.

Марконтэ ў рускай песні дзела над волгаў Волгі і лугоў.

Мая, дыяпробна зніжа жалезнай сяржай ланцугот.

Паэт засяроджвае ўвагу на тых разнастайных «складаемых», што «удзельнічалі» ў фармаванні характара юнака Ульянава.

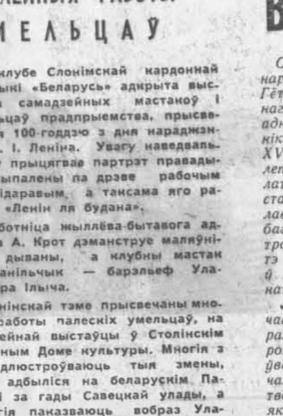
Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Пад небом Афрыкі

У кронах поўна ветру, а ў шуме — дробныя, які гамоняць вятла, як сестры і браты.

З самага пачатку паэмы чытач, асабліва малады, мае магчымасць прайнікнуць, заглябіцца ў душны свет Валодзі Ульянава, у тым астаўнівы, сярод якіх гадаваўся хлопчык Ульянаў.

Адзін з самых хваляючых вобразаў паэмы — вобраз вялікай рускай ракі Волгі, «Волгі Сцяпанавічы», як называе яе паэт.

Раздолье. Утопіцца воча там у пэўнай басрайнай красе, дэз Волга Сцяпанавічы з рогам на астраві, ірыт, інасе.

Вобраз магутнай Волгі, якая ўвабрала ў сябе болю і слёзы ўсяго народа, вельмі характэрны для рускай класічнай паэзіі, для рускай народнай песні.

Марконтэ ў рускай песні дзела над волгаў Волгі і лугоў.

Мая, дыяпробна зніжа жалезнай сяржай ланцугот.

Паэт засяроджвае ўвагу на тых разнастайных «складаемых», што «удзельнічалі» ў фармаванні характара юнака Ульянава.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Валодзя выбег са сталовай, ад гавня з ветрам — сутрунем.

Вялікі паэт і мысліцель

Споўнілася 220 гадоў з дня нараджэння Егана Вольфганга Гэта (1749—1832) — паэта, вучона-нава-прыродазнаўцы і філосафа, аднаго з самых значных вярстаў-нава-прыродазнаўцаў і філосафаў XVIII—пачатку XIX стагоддзяў.

Любоў гэтая жыве і ў сэрцах сучасных чытачоў «Фаўста». Мы перажываем узлёты і падзенні героя, як свае, мы бачым у Фаўсце ўвасабленне чалавек-мысліцеля, чалавек — героя, барацьбы і творцы новага жыцця, чалавек, які, вырываючыся з вузкіх рамак свайго часу, кінуўшы вяртакі вясёлкі чорным свету, змог дзесьці ў будучыню — шукае, сумняваюцца, памыляецца і перамажа. Таму мы дзіўна і захаляем «Фаўста», адной данину нашай шчырай павагі неўміручыму аўтару «Фаўста», любімага твора Карла Маркса, твора, які быў разам з Уладзімірам Ільічам Леніным у сямейнай спадчыне.

Калі дзесяці гадоў я працую над перакладам гэтай драмы, мне твора Гэта на беларускую мову і за гэты час змяніўся і яго сэрцамі, палюбіў іх. Праца гэта бяскрыўдна радасная і прыемная — над кожнай строфай, над кожным радком... Прапаную чытачам «Літаратурны і мастацкі» невялікі ўрвак з раздзела «Класічная ноч Вальпургіі» з другой часткі трагедыі.

Ля ўтокаў пеняў Пеней, акружаны ручаямі і німафі.

Пашалячы, мой чарот, Шапаціць вясно галля, Вербавозы і тополі, Зануці вадзавот.

Недаспаў я. У грозным гудзе і ў ціхім шэпце рэха Чуло будзе, нешта будзе — Будзе некая пакеца.

Што такое? З-за лістоў, З-за клудой праз чар дрымоты Замыгліны і суровы Чую глас людскай мовы; Вечар шастае ў начы; Пешчуць хаваі аб жарчы.

Найлепшы спячыхах Ад песень сірэн — Най і праходзе Лагодзкая чыны. Не маеш удосталь Спакою спаном, А мая табе песняй Навялі б сон.

О, я не сплю! З гэтай прычыны На яе трынаццаць жанчыны, Што вадзюць вольны карогот! Ці мара гэты, ці наветы Пастыль колішай самоты З майх пустых юначых год!

Плыўчы ў заросці і шыты Красуці гомы, даўчыты, Увасабленне чаруціці, Навы чарцы, нібы паў, Савольны, статы і рукавы У прэзрытай чыстасці крмыці Ідуч у вадзю, дзе латокі Басея стварылі ім шыроты — Плыўчы, лубоўчы сабой, І воль ужо там смех і вясі, Зініць вадзе, іскрачы тырскі, Ужо кіпчы гарзны боі; Лубоўчы галасы дэма; Патоліць гэтым відом вэка!

О не! дапытлівы мой вэка! Вядзе туды, дзе прамяніца На троне гордзя чарыца Праз навесь голля іглу і змрок.

Цуд вялікі! Вольным плывам Над вясельным залівам, Над заагоднявай вадзе, Шы выгнучым дэмаўна, Самаўзлучана і лубна Лебедзі ў чардзе. Іх вэган раскінуці крылы, Хвалі гоңчы з поўнай сілы — І чарыцы, Чарада, Як па знаку тайнай змовы, Распылаюцца на лубы — Пеня пеніца вадэ. Ад раптоўнае рэзавані Дзевы спужы абавязкі Ураз забылі і з вадзі З галасам, з адчымным шумам, Голыя, бязладным тлумам Удзякуючы хто нуды.

Прытуліцеся к зямлі; Сёстры, чучыца нібыта Як даносіцца залі! Тупат конікага капыты, Ведаць бы, які лубчы У цямаці мнчыца ўскаці!

НЕ ВЕРЬТЕСЬ, што ўжо дваццаць пяць гадоў спяць у тых дэпартаментных дамах. Ніякі былі гэта ўора — жыве ў памяці жывіць сорах чацвёртага. Карпаты, хуцкія парохам дыма... Ідуць цыжкі баі, але на сэрцы нежак свята і радасна. Кожны разумее — скорая перамога.

Там, у Карпатах, нашы салдаты біліся асабліва смела, напорыста — там, за Карпатамі, паўстаілі нешы славацкія браты, якія змагаліся з фашыстамі і чакалі нашай дапамогі.

Перад намі была Карпацкая града з магнутымі пагарнічымі ўмацаваннямі, якія абаранялі армейская група «Хейрырычы» — гэта больш дзевяці дзісят, амаль 300 тысяч чалавек.

Днём і ноччу спецыяльна артылерыйская гарматыя брыгада, аскоў і гэта камандаваў, прабіла праз горныя пераломы, прабіла праз горы агонь і смерць. Мы знішчалі вероўныя дзоты, камандныя пункты, спецыяльныя пасты.

Паступова наладзілі сувязь з мясцовымі жыхарамі — чэхамі і славакамі. Помню, таго, Нам выпала знішчыць нямецкі дзот, што стаў на шляху нашых пяхоты. А дзот у гарах — гэта сапраўдныя крэпасці. Разведчыкі ніяк не маглі знішчыць падыходаў да яго. Восі тры і дапомаг нам славак Язэ. Капіл на зямлю спускаўся ноч, разведчыкі разам з Матэ рушылі ў паход. Потым яны расказвалі, як ён у цэпры, па нейкіх толькі яму вядомых прыметках абмяноўчы нямецкія пасты, правёў іх да дзота. Уладкаваўшы на невялікай вышыні, раіцай, яны навялі вы-

датную карцінку. І пасля пятага залпу нашых дэльтабачных гармат асноўны пункт варагой абароны быў знішчаны.

Як на буды немцы заўважылі нашых карціроўшчыкаў. Зваўся няроўны бой, які працягваўся чатыры гадзіны. Адноўчы шостую атаку, загінуў камандзір і трое байцоў. Тады аўтамат аднаго з іх перайшоў у рукі Матэ. На шчасце, ім удалося пратрымацца.

І зноў баі, баі. Амаль два з паловай месяцы савецкія воіны разам з салдамі з перага чэхаславацкага корпуса, якім камандаваў Людвік Свабада, прабіліся праз Ужходзі Карпаты. У ходзе наступлення ім разграмілі нямецкую армейскую групу «Хейрырычы». Было захоплены каля 32 тысяч палонных і многа ваявой тэхнікі.

Праглядючы све аркны, а знойшоў фотаздымкі, на якіх нашы салдаты разбіраюць трафейныя гарматы. Мы не кінлі іх, яны зноў пайшлі ў бой.

Адначасова з франтамі і аператыўна савецкае камандаванне ўмацавала і разграміла ўжходзі Карпаты, куламаты, супраціўляўшыся ружжы, гранатам, патронам, эвакуіруючы раненых.

Пачынаючы з 5 верасня ў Славакію, у тым фашыстаў, рэгулярна перапраўляюцца дыверсійныя і партызанскія групы і атрады. Камандзірамі многіх буйных партызанскіх злучэнняў у Славакіі былі савецкія людзі. Партызанскія атрады разам з партызанамі дамагліся ўтрымаць тэрыторыю ў 15 тысяч квадратных кіламетраў.

Славацкае паўстанне назаўбды ўвайшло ў гісторыю, як знамяналы этап антыфашысцкай барацьбы чэхаславацкага народа. Пера сваім размаху яно стаіць у рэдае самых масавых выступленняў супраць фашызму ў Цэнтральнай Еўропе.

Памяць аб вёкапаломных днях і цпер, праз чвэрць веку, дарэка кожнаму савецкаму чалавеку, кожнаму чэху і славаку, дарэка, як прыклад сумеснай барацьбы супраць злейшага ворага нашых народаў — нямецкага фашызму, як прыклад перамогі пралетарскага інтэрнацыяналізму.

Г. АДАМЧЫК, былы намандзір спецыяльнай гвардыіскай артылерыйскай брыгады, ганаровы грамадзянін горада Браціслава.

У вызваленнай Браціславе. Былы камандзір артылерыйскай брыгады Г. А. Адамчык (у цэнтры) спрод сваіх баювых сяброў.

Фільмы пра Рэмбранта

«Вольны як птушка» — так названы новы дакументальны фільм аб жыцці творцы Рэмбранта, здымаў яго пачаўся ў Галандыі. Ён павінен выйсці на экраны ў пачатку наступнага года, калі споўніцца 300 гадоў з дня смерці гениальнага галандскага жывапісца.

Хаця сінзарны карціны былі закончаныя ўжо некалькі месяцаў назад, здымкі доўга адлажваліся з-за таго, што аўтары фільма не маглі падарэць натуру. Рэмбрант нарадзіўся ў Лейдзе — горадзе, які славіўся сваімі малюнічымі дамамі-замкамі, старымі мяляніцамі. Многія замкі і мяляніцы захаваліся да нашых дён, аднак, як высветлілася, пры падрыхтоўцы да здымак у горадзе прайшчыла невялікая частка такіх куткоў, дзе ён наад не трапілі б тыя або іншыя «атрыбуты» XX веку: тэлеграфныя ступы, тэлевізійныя антэны, сучасныя дарогі і да т. п. У пошуках натурнай аўтары фільма паехалі ў розныя раёны Галандыі. Патрэбны для здымак куткі знайшлі ў вёсцы Зееланд, дзе знаходзіцца адзін з самых прыгожых у Галандыі старадаўніх мяляноў.

Кінарасказ пра Рэмбранта рыхтуе аўтар і рэжысёр Е. Дамейк і апэратар П. Брунман — выпускнікі Амстэрдамскай кінаакадэміі, скончылі не толькі сёта. Фільм «Вольны як птушка» — іх першая самастойная работа.

Ю. КАРНІЛАУ, карэспандант ТАСС.

Жыццёвы труп

Карціна пастаўлена на кінастудыі «Ленінфільм» па аднайменнай п'есе Д. Тагста.

— Я стараўся пазбегнуць надзівадзін пераборам твораў, гаворачы пра жывапісцаў «Вольны як птушка» і «Жыццёвы труп» Уладзімір Вільгельм. — Частку сюжэта яна аддала мне найбольш значымым і сучасным (з пункту гледжання прыгоднасці да анімацыі) і аўраў у Тагста цалкам, інтэлектуальна смарачу, каб пааб'ектываць паўтору, яна маглі ўважліва «спрыяць», частку дыялогу апусціў зусім. Так дзятуючы сучасныя законы кінамастаства.

У ролі Фёдора Пратасава здымаўся заслужаны артыст РСФСР Аляксей Ваталаў. Яго жонку Лізу іграў актрыса Маскоўскага тэатра на Таганцы Аля Дамідава.

У ролі шыганкі Машы выступіла мадэля актрыса Святлана Толь, Упершыню гледачы убачылі ёе ў мадэльным фільме «Чароўныя паліцы».

Фільм здымаў тымчасова Алег Васілавіч (Віктар Карнілаў), Ліда Шыганка (Ганна Паўлаўна), Алена Чорнін (Саша), Соф'я Цілюшкіна (Ганна Дамідаўна). Яўнейш Кувалюў (Ілья Абразінаў), Івановіч Сміагуіўскай (Іван Патрыціч) і інш.

Фёдар Пратасаў — артыст Аляксей Ваталаў.

Галоўны сведка

Маша — Алена Санаева, Мацей Савіч — Аляксандр Бялюскі.

Так называецца новая шырокая экранная мастацкая кінастудыя, пастаўлена рэжысёрам Аляксандрам Машаў. Аўтар сюжэта і сцэнарыя — Мацей Савіч, аператар — А. Чухаў.

Апавяданне прынята ў якасці кінамастацкага сучаснага рэжысёра і аператара пры аднаўленні коніжна чалавека за све ўчынкі.

У фільме гучыць тема пратэсту вялікага пісьменніка супраць абсурда.

Па серыі двухдзятковых сядзібных жылых дамоў адна першая прэмія — 700 рублёў, дзве другія — па 500, дзве трэцяя — па 250, дзве зааховальныя — па 150 рублёў.

Па серыі адна-двухдзятковых сядзібных жылых дамоў адна першая прэмія — 700 рублёў, дзве другія прэміі — па 500, дзве трэцяя прэміі — па 250, дзве зааховальныя прэміі — па 150 рублёў.

Праекты пранавоў, якія не атрымаюць прэміі, але будучы ў пэўнай меры цікавыя для забудовшчыкаў, могуць набывацца па цене, роўнай зааховальнай прэміі.

Усе практычныя матэрыялы прадстаўляюцца пад дэвізам у Саюз архітэктараў БССР (Мінск, вуліца Карла Маркса, 14) да 1 снежня 1969 года. З 2 па 10 снежня наладжваецца выстаўка практычных працоваў, з 15 снежня — выстаўка праміраваных працоваў.

Для правядзення конкурсу створана журы на чале са старшынём Дзярждуба БССР В. Каралём.

Іней падае

Гедэановіч — Васіль Міркур'еў, Лаўрэці — Леанід Кулагін.

Вытворчасць кінастудыі «Вясельныя» аўтары сінзарныя — Васіль Міркур'еў і Леанід Кулагін. Аўтар сцэнарыя і рэжысёр — Васіль Міркур'еў.

Гэта фільм аб дзею чалавека, які ў глыбы вайны дзіцём быў вывезены на Заход, прайшоў доўгі шлях выдзіганні і нягод, перш чым вярнуцца на радзіму.

У ролі галоўнага героя карціны Ганса здымаў артыст Кіеўскага тэатра Іван Франка Сіпчан Аляксенда, Гледачам ён знаёмы па роліх Ляўра ў «Гамлетце» і Тараміа ў «Дзевяціх ілюзіях».

Гэта фільм аб дзею чалавека, які ў глыбы вайны дзіцём быў вывезены на Заход, прайшоў доўгі шлях выдзіганні і нягод, перш чым вярнуцца на радзіму.

У ролі галоўнага героя карціны Ганса здымаў артыст Кіеўскага тэатра Іван Франка Сіпчан Аляксенда, Гледачам ён знаёмы па роліх Ляўра ў «Гамлетце» і Тараміа ў «Дзевяціх ілюзіях».

Гэта фільм аб дзею чалавека, які ў глыбы вайны дзіцём быў вывезены на Заход, прайшоў доўгі шлях выдзіганні і нягод, перш чым вярнуцца на радзіму.

У ролі галоўнага героя карціны Ганса здымаў артыст Кіеўскага тэатра Іван Франка Сіпчан Аляксенда, Гледачам ён знаёмы па роліх Ляўра ў «Гамлетце» і Тараміа ў «Дзевяціх ілюзіях».

Гэта фільм аб дзею чалавека, які ў глыбы вайны дзіцём быў вывезены на Заход, прайшоў доўгі шлях выдзіганні і нягод, перш чым вярнуцца на радзіму.

У ролі галоўнага героя карціны Ганса здымаў артыст Кіеўскага тэатра Іван Франка Сіпчан Аляксенда, Гледачам ён знаёмы па роліх Ляўра ў «Гамлетце» і Тараміа ў «Дзевяціх ілюзіях».

Гэта фільм аб дзею чалавека, які ў глыбы вайны дзіцём быў вывезены на Заход, прайшоў доўгі шлях выдзіганні і нягод, перш чым вярнуцца на радзіму.

Новыя праграмы Закарпацкага хору

Спрод летніх мастацкіх наладжываў Украіны — Дзяржаўны Закарпацкі народны хор. Андымаў чэска-польскі ансамбль. За гэты час ансамбль пад кіраваннем народнага артыста УССР Міхаіла Крачкоў стварыў трыццаць дзяткіх мастацкіх праграм — 750 нумароў. Сякалі, Прыбалтыя і Закарпацкая, Венгрыя, Польшча і Чэхаславакія, таліа «аграфія» гаспадарчых паезданняў хору, які заў больш чатырох тысяч канцэртаў.

У рапертурны ансамбль, які налічвае сто чалавек (хор, аркестр народных інструментаў і танцавальная група), больш 150 песняў і танцаў розных раёнаў Закарпацкага, братніх саюзных рэспублік і сацыялістычных краін.

Зараз наладжываў ансамбль рыхтуе тры новыя праграмы, адна з якіх, «Ленін у Карпатах», прысвечана 60-годдзю з дня нараджэння вялікага правядара рэвалюцыі.

Вось што расказаў Міхаіл Крачкоў аб новай вобаче калектыву: — У першую чаргу мы звярнуліся да блізчай крывіцы мударасі і польска-чэшскай — фальклору. Выдатныя ўзоры фальклору «Леніншчыны» мае Украінскі народ. Спрод іх — калімаўскія, казі, легенды, сказы. Мы сабралі лепшыя з народных наладжываў (прыпеваў пра Леніна і разам з кампазітарам Сцяпанам Марцівам стварылі праграму, якую назвалі «Ленін любімы, Ленін родны», а мы яго дзеці».

Ленінскаю тэму ў рускай народнай творчасці ў нашай новай вобаче прадстаўляе «Казка пра Івана», запісаная ад Івана Ільчы ў сале Дарабавата. Вядома, што спрод нашых гораў былі чужыя, белыя казі аб зножыманні. Іванка па паланіках, аб яго размовах з аўчарам, сустрачанні і гутарках з лесадарамі. Вось гэта і сімвала асноў «Казка пра Івана».

У пафэтыч калектыву ёсць апрача таго, дзе і цікава па сваёй інтанцыяна-рытмічнай будове «Песні аб Леніне» Зараза Дзідзэра. Асобным раздзелам у гэтым тэматичным наладжываў прагучае аб'яднанні пад назвай «Вяноны дружбы» рускія, польскія, венгерскія, славацкія і румынскія народныя песні.

Другая наша праграма будзе наясць іны характар. Гэта намерны маніфэст пад назвай «Вечар Украінскай песні» ад класічных Міліціяў да разгорнутых эпіка-драматычных песняў палітоў. У першым адрэзку прагучае італьянскія апрадзіцы Міхаіла Леантэвіча, наладжываў апрадзіцы Украінскія песні Кошыца. Другое адрэзкіна мы адалі для песняў двух савецкіх кампазітараў — Яўгена Казана і Яўгена Вярбні. У гэтай праграме хор прадманструе традыцыянае Украінскае аналізае спяванне, паказана сваё вынаваўчае майстэрства на складаных песнічых узорах, якія патрабуюць выдатнага валодання ўсімі элементамі харавога спявання.

Трэцяя праграма — «3 народнай крывіцы» ў ёй мы паказам народную песню ва ўсіх варыянтах яе бытавання ў народах. Гэта лірычныя песні аб наханы, бытавыя, жартоўныя песні, баллады, дасціпныя народныя танцы. Потым будзе паказана «нацыянальна-харавыя кампазіцыі» Закарпацкага народнага ансамбля з усімі звычайнымі народнымі абрадамі, звычайна, якія вянкі стварылі людзі нашага краю.

Уладзімір ПАПОУ, карэспандант ААН.

Нікому не забудзецца

Салдаты разбіраюць трафейныя гарматы. Мы не кінлі іх, яны зноў пайшлі ў бой.

Адначасова з франтамі і аператыўна савецкае камандаванне ўмацавала і разграміла ўжходзі Карпаты, куламаты, супраціўляўшыся ружжы, гранатам, патронам, эвакуіруючы раненых.

Пачынаючы з 5 верасня ў Славакію, у тым фашыстаў, рэгулярна перапраўляюцца дыверсійныя і партызанскія групы і атрады.

Камандзірамі многіх буйных партызанскіх злучэнняў у Славакіі былі савецкія людзі. Партызанскія атрады разам з партызанамі дамагліся ўтрымаць тэрыторыю ў 15 тысяч квадратных кіламетраў.

Славацкае паўстанне назаўбды ўвайшло ў гісторыю, як знамяналы этап антыфашысцкай барацьбы чэхаславацкага народа. Пера сваім размаху яно стаіць у рэдае самых масавых выступленняў супраць фашызму ў Цэнтральнай Еўропе.

Памяць аб вёкапаломных днях і цпер, праз чвэрць веку, дарэка кожнаму савецкаму чалавеку, кожнаму чэху і славаку, дарэка, як прыклад сумеснай барацьбы супраць злейшага ворага нашых народаў — нямецкага фашызму, як прыклад перамогі пралетарскага інтэрнацыяналізму.

Г. АДАМЧЫК, былы намандзір спецыяльнай гвардыіскай артылерыйскай брыгады, ганаровы грамадзянін горада Браціслава.

Конкурс жытло для вёскі

Рэкамендуецца наступная карціна: адна першая прэмія — 700 рублёў, дзве другія — па 500, дзве трэцяя — па 250, дзве зааховальныя — па 150 рублёў.

Праекты пранавоў, якія не атрымаюць прэміі, але будучы ў пэўнай меры цікавыя для забудовшчыкаў, могуць набывацца па цене, роўнай зааховальнай прэміі.

Усе практычныя матэрыялы прадстаўляюцца пад дэвізам у Саюз архітэктараў БССР (Мінск, вуліца Карла Маркса, 14) да 1 снежня 1969 года. З 2 па 10 снежня наладжваецца выстаўка практычных працоваў, з 15 снежня — выстаўка праміраваных працоваў.

Для правядзення конкурсу створана журы на чале са старшынём Дзярждуба БССР В. Каралём.

Усе практычныя матэрыялы прадстаўляюцца пад дэвізам у Саюз архітэктараў БССР (Мінск, вуліца Карла Маркса, 14) да 1 снежня 1969 года. З 2 па 10 снежня наладжваецца выстаўка практычных працоваў, з 15 снежня — выстаўка праміраваных працоваў.

Для правядзення конкурсу створана журы на чале са старшынём Дзярждуба БССР В. Каралём.

Усе практычныя матэрыялы прадстаўляюцца пад дэвізам у Саюз архітэктараў БССР (Мінск, вуліца Карла Маркса, 14) да 1 снежня 1969 года. З 2 па 10 снежня наладжваецца выстаўка практычных працоваў, з 15 снежня — выстаўка праміраваных працоваў.

Для правядзення конкурсу створана журы на чале са старшынём Дзярждуба БССР В. Каралём.

Усе практычныя матэрыялы прадстаўляюцца пад дэвізам у Саюз архітэктараў БССР (Мінск, вуліца Карла Маркса, 14) да 1 снежня 1969 года. З 2 па 10 снежня наладжваецца выстаўка практычных працоваў, з 15 снежня — выстаўка праміраваных працоваў.

Для правядзення конкурсу створана журы на чале са старшынём Дзярждуба БССР В. Каралём.

Усе практычныя матэрыялы прадстаўляюцца пад дэвізам у Саюз архітэктараў БССР (Мінск, вуліца Карла Маркса, 14) да 1 снежня 1969 года. З 2 па 10 снежня наладжваецца выстаўка практычных працоваў, з 15 снежня — выстаўка праміраваных працоваў.

Для правядзення конкурсу створана журы на чале са старшынём Дзярждуба БССР В. Каралём.

Усе практычныя матэрыялы прадстаўляюцца пад дэвізам у Саюз архітэктараў БССР (Мінск, вуліца Карла Маркса, 14) да 1 снежня 1969 года. З 2 па 10 снежня наладжваецца выстаўка практычных працоваў, з 15 снежня — выстаўка праміраваных працоваў.

Для правядзення конкурсу створана журы на чале са старшынём Дзярждуба БССР В. Каралём.

Усе практычныя матэрыялы прадстаўляюцца пад дэвізам у Саюз архітэктараў БССР (Мінск, вуліца Карла Маркса, 14) да 1 снежня 1969 года. З 2 па 10 снежня наладжваецца выстаўка практычных працоваў, з 15 снежня — выстаўка праміраваных працоваў.

Для правядзення конкурсу створана журы на чале са старшынём Дзярждуба БССР В. Каралём.

Усе практычныя матэрыялы прадстаўляюцца пад дэвізам у Саюз архітэктараў БССР (Мінск, вуліца Карла Маркса, 14) да 1 снежня 1969 года. З 2 па 10 снежня наладжваецца выстаўка практычных працоваў, з 15 снежня — выстаўка праміраваных працоваў.

Для правядзення конкурсу створана журы на чале са старшынём Дзярждуба БССР В. Каралём.

Усе практычныя матэрыялы прадстаўляюцца пад дэвізам у Саюз архітэктараў БССР (Мінск, вуліца Карла Маркса, 14) да 1 снежня 1969 года. З 2 па 10 снежня наладжваецца выстаўка практычных працоваў, з 15 снежня — выстаўка праміраваных працоваў.

Для правядзення конкурсу створана журы на чале са старшынём Дзярждуба БССР В. Каралём.

Усе практычныя матэрыялы прадстаўляюцца пад дэвізам у Саюз архітэктараў БССР (Мінск, вуліца Карла Маркса, 14) да 1 снежня 1969 года. З 2 па 10 снежня наладжваецца выстаўка практычных працоваў, з 15 снежня — выстаўка праміраваных працоваў.

Для правядзення конкурсу створана журы на чале са старшынём Дзярждуба БССР В. Каралём.

Усе практычныя матэрыялы прадстаўляюцца пад дэвізам у Саюз архітэктараў БССР (Мінск, вуліца Карла Маркса, 14) да 1 снежня 1969 года. З 2 па 10 снежня наладжваецца выстаўка практычных працоваў, з 15 снежня — выстаўка праміраваных працоваў.

Літаратурная прэмія... Былому нацысту

З вялікім абурэннем прыняла беларуская прагрэсіўная грамадская паведамленне аб прысуджэнні літаратурнай прэміі фланандскай праўдзі «Вольны як птушка» нацыстаму аўтары Х. Зілісу.

Разам з аб прысуджэнні прэміі, прынятае вынаваўчыя органы чатырох фланандскіх прэміі (правінцыя Брабант выступіла супраць), лічыць раз павердала імя дзіяне паўныя новае белгіскае судзіцтва фланандскай прэміі «Вольны як птушка» ўдзяліць розных фланандскіх нацыстычкіх арганізацый у перыяд другой сусветнай вайны.

«Ляўрэат» гэтай літаратурнай прэміі атрымаў італьянскі паэты быў у час вайны ў Белгіі т.м. ім Кілінгс у Нарвегі. Паэлаў у Францыі. Ён быў адным з лідэраў арганізацыі «Фланандскія вербны» якая ў 1932—1940 гг. складвалася з платных гітлераўскіх агентаў і італьянскіх агентаў у Белгіі «вядуць налічэнні» і пачатку фашысцкага нападў. Зіліс узмацняў рад дзіянічых тэарыяў і нацыстычкіх арганізацый на чале фашысцкага нападў. Зіліс узмацняў рад дзіянічых тэарыяў і нацыстычкіх арганізацый на чале фашысцкага нападў.

Другая наша праграма будзе наясць іны характар. Гэта намерны маніфэст пад назвай «Вечар Украінскай песні» ад класічных Міліціяў да разгорнутых эпіка-драматычных песняў палітоў. У першым адрэзку прагучае італьянскія апрадзіцы Міхаіла Леантэвіча, наладжываў апрадзіцы Украінскія песні Кошыца. Другое адрэзкіна мы адалі для песняў двух савецкіх кампазітараў — Яўгена Казана і Яўгена Вярбні. У гэтай праграме хор прадманструе традыцыянае Украінскае аналізае спяванне, паказана сваё вынаваўчае майстэрства на складаных песнічых узорах, якія патрабуюць выдатнага валодання ўсімі элементамі харавога спявання.

Трэцяя праграма — «3 народнай крывіцы» ў ёй мы паказам народную песню ва ўсіх варыянтах яе бытавання ў народах. Гэта лірычныя песні аб наханы, бытавыя, жартоўныя песні, баллады, дасціпныя народныя танцы. Потым будзе паказана «нацыянальна-харавыя кампазіцыі» Закарпацкага народнага ансамбля з усімі звычайнымі народнымі абрадамі, звычайна, якія вянкі стварылі людзі нашага краю.

Уладзімір ПАПОУ, карэспандант ААН.

Лябачанне

Першая праграма. 10.00 — навіны (М). 10.15 — для дашкольнага ўзросту. «Вябны дзіцячы сад» Перадача з Кубыяна. 10.45 — маніфэст «Лябачанне» Усеважынага тэлебачання. 11.00 — мастацкія сямдзіяні мастацтва (М). 11.45 — для школьнікаў. «Тэлебачанне» (М). 12.15 — «Здарова» (М). 12.45 — праграма перадачы 16.30 — навіны (М). 17.00 — «Слава героям працы». Перадача з Іўніагата. 18.00 — «Панірава навіны» 18.20 — дзіцячы аўра. «Хачу баскет». Мультиплікацыйны фільм. 18.30 — праграма калібровага тэлебачання. Рэпартаж з

29 жніўня

Першая праграма. 10.00 — навіны (М). 10.15 — для дашкольнага ўзросту. «Вябны дзіцячы сад» Перадача з Кубыяна. 10.45 — маніфэст «Лябачанне» Усеважынага тэлебачання. 11.00 — мастацкія сямдзіяні мастацтва (М). 11.45 — для школьнікаў. «Тэлебачанне» (М). 12.15 — «Здарова» (М). 12.45 — праграма перадачы 16.30 — навіны (М). 17.00 — «Слава героям працы». Перадача з Іўніагата. 18.00 — «Панірава навіны» 18.20 — дзіцячы аўра. «Хачу баскет». Мультиплікацыйны фільм. 18.30 — праграма калібровага тэлебачання. Рэпартаж з

29 жніўня